

Wyjaśnienie różnic między Magda, Brandt & Kielczewska (2018) a Gromadzki (2021)

W artykule „The effect of child benefit on female labor supply” (Magda, Brandt & Kielczewska, IBS Working Paper 01/2018¹) autorki pokazały, że wprowadzenie programu Rodzina 500+ spowodowało spadek podaży pracy kobiet o 2,1 punktu procentowego. Wielkość efektu różni się zatem znacząco od statystycznie nieistotnego, bliskiego zeru efektu otrzymanego w artykule „Labor supply effects of a universal cash transfer” (Gromadzki, IBS Working Paper 02/2021), mimo że oba badania oparte są na tych samych danych.

Różnice te wynikają z faktu, że odmienne są pytania badawcze analizowane w tych artykułach:

- Magda, Brandt & Kielczewska (2018) badały całościowy efekt wprowadzenia świadczenia wychowawczego w kształcie z 2016 r., a zatem zarówno warunkowego świadczenia na pierwsze dziecko, jak i uniwersalnego świadczenia na drugie i każde kolejne dziecko w rodzinie.
- Gromadzki (2021) bada wyłącznie efekty uniwersalnego świadczenia, które od 2016 r. obejmowało drugie i każde kolejne dziecko w rodzinie, a od lipca 2019 r. wszystkie dzieci.

Różnice w efektach oszacowanych w tych artykułach są zgodne z teoretycznymi przewidywaniami jak i empirycznymi badaniami transferów w innych krajach: warunkowe transfery tworzą bodźce do zmniejszenia podaży pracy w celu uzyskania prawa do otrzymywania świadczenia (posiadać dochody na odpowiednio niskim poziomie). W przypadku bezwarunkowych świadczeń tego typu bodźce nie występują i jedynym źródłem negatywnego wpływu na podaż pracy jest wzrost dochodu (ten efekt występuje również w przypadku warunkowych świadczeń).

Inne różnice między metodologią użytą w poszczególnych artykułach (definicja podaży pracy, dłuższy okres analizy, restrykcje dotyczące próby, dobór zmiennych kontrolnych) nie mają istotnego wpływu na różnice w wielkości efektów.

Ze względu na zmiany w konstrukcji programu Rodzina 500+ można powiedzieć, że wyniki z artykułu Magda, Brandt & Kielczewska (2018) opisują wpływ programu na podaż pracy matek w okresie od kwietnia 2016 do czerwca 2019 (z zastrzeżeniem, że ich analiza kończy się na 2017), a wyniki z artykułu Gromadzki (2021) lepiej opisują rzeczywistość w okresie po rozszerzeniu programu w lipcu 2019 r. Nie ma zatem dowodów na niechęć do roli świadczenia wychowawczego w obecnym kształcie. Co istotne, badanie wpływu świadczenia na podaż pracy ich odbiorców nie wyczerpuje oceny programu. Aspekty takie jak wpływ na efektywność ekonomiczną, dietność, efekty w równowadze ogólnej, legitymizacja społeczna, czy długofalowe konsekwencje społeczno-gospodarcze pozostają niezbadane.

¹ Artykuł ukazał się także w czasopiśmie naukowym jako: Magda, I., Brandt N., and Kielczewska A. (2020). “The effect of child benefit on female labor supply.” IZA Journal of Labor Policy vol.10, no.1, 2020, <https://doi.org/10.2478/izajolp-2020-0017>